

گرامر زبان انگلیسی - معرفی زمان ها

Past Perfect Tense	زمان گذشته کامل
--------------------	-----------------

اسم مفعول + had + فاعل	طرز تشکیل
------------------------	-----------

برای بیان عمل یا کاری که در گذشته قبل از عمل دیگری اتفاق افتاده باشد از گذشته کامل (ماضی بعید) استفاده می شود که نیازمند دو عمل است: عملی که در گذشته دورتر انجام شده به شکل بعید و عملی که بعداً انجام شده به شکل گذشته ساده بیان می شوند.

When my little baby brother got up, I had eaten my breakfast. هنگامی که برادر کوچکترم از خواب بیدار شد، من صبحانه ام را خورده بودم.
 My mother had gone shopping before she started cooking dinner. قبل از پختن شام مادرم خرید کرده بود.

اگر بخواهیم به مقایسه گذشته ساده و ماضی بعید اشاره کنیم، می توان گفت اگر دو عمل در گذشته پشت سر هم یا با فاصله کوتاهی انجام شده باشند هر دو عمل به شکل گذشته ساده بیان می شوند و اگر عملی در گذشته قبل از عمل دیگر با فاصله انجام شده باشد از گذشته بعید استفاده می شود. به دو مثال زیر دقت کنید:

When I arrived at the airport, the plane had landed. وقتی که به فرود گاه رسیدم، هواپیما به زمین نشسته بود.
 When I arrived at the airport, the plane landed. وقتی که به فرود گاه رسیدم، هواپیما به زمین نشست.

اگر چندین عمل در گذشته با فاصله کم یا یکی پس از دیگری اتفاق افتاده باشد از گذشته ساده استفاده می کنیم نه ماضی بعید

I arrived home at 1:30, ate my lunch, took a nap, and did my homework. ساعت ۱/۵ به خانه رسیدم، ناهار خوردم، چرت زدم و تکالیفم را انجام دادم.
 برای بیان عمل یا حالتی که در گذشته شروع شده و تا انجام دادن عملی دیگر در گذشته ادامه داشته است.

My teacher had lived in Paris before he studied art there. معلم من قبل از اینکه تحصیل در رشته هنر را در پاریس آغاز کند، آنجا زندگی کرده بود.
 By the time his uncle got a very good job, he had taken many risks. تا زمانی که عمویش شغل خوبی بدست آورد، ریسک های زیادی را کرده بود.

برای بیان عمل یا حالتی که در زمان مشخص در گذشته اتفاق افتاده است علاوه بر گذشته ساده از ماضی بعید نیز می توان استفاده کرد. کلمات **before** و **after** تعیین کننده هستند که کدام عمل ابتدا انجام شده است.

I sent an email on October 7th before she asked me on October 10th. قبل از این که او در تاریخ دهم اکتبر درخواست کند، من ایمیل را در تاریخ هفتم اکتبر فرستادم.
 I had sent an email on October 7th before she asked me on October 10th. قبل از این که او در تاریخ دهم اکتبر درخواست کند، من ایمیل را در تاریخ هفتم اکتبر فرستاده بودم.

اما اگر ماضی بعید به انجام دادن عملی در گذشته اشاره نکند، نمی توان از آن استفاده کرد. این بدان معنی است که ما مفهوم دیگری جز انجام دادن عملی در گذشته در زمان مشخص را داریم. به عنوان مثال گذشته کامل در جمله زیر دلالت بر کمبود تجربه کافی را دارد تا انجام دادن عملی در زمان مشخص:

He never drove a car before he got his driving license. (Not correct) او قبل از این که گواهی نامه رانندگی بگیرد، رانندگی نمی کرد.
 He had never driven a car before he got his driving license. (Correct) او قبل از این که گواهی نامه رانندگی بگیرد، رانندگی نکرده بود.

طرز تشکیل حالت سوالی و منفی :

He had studied.	او مطالعه کرده بود.
Had he studied?	آیا او مطالعه کرده بود؟
He had not (hadn't) studied.	او مطالعه نکرده بود.

زمان آینده در گذشته ساده : **Simple Future in the Past Tense**

شکل مثبت: **Affirmative Form** :

شکل ساده فعل + **should/would** + فاعل

در اول شخص مفرد و جمع از فعل کمکی **should** و در بقیه اشخاص از فعل کمکی **would** استفاده می شود.

		مطالعه کردن	to study
مفرد	جمع		
I should study.	مطالعه خواهم کرد.	We should study.	مطالعه خواهیم کرد.
You would study.	مطالعه خواهی کرد.	You would study.	مطالعه خواهید کرد.
He would study.	مطالعه خواهد کرد. (مذکر)		
She would study.	مطالعه خواهد کرد. (مؤنث)	They would study.	مطالعه خواهند کرد.
It would study.	مطالعه خواهد کرد. (غیر انسان)		

شکل سوالی و منفی:

Question & Negative Form:

He would study.	q (جمله مثبت)
Would he study?	(جمله سوالی)
He would not (wouldn't) study.	(جمله منفی)

گرامر زبان انگلیسی - معرفی زمان ها

موارد کاربرد زمان آینده در گذشته:

بطور کلی موارد استفاده آینده در گذشته در جملات نقل قول غیر مستقیم و تطابق زمان هاست. موارد کاربرد این زمان به شرح زیر می باشد.

برای بیان کارهایی که در زمان گذشته، فعل آن مربوط به آینده می شود ولی اکنون که در باره آن دوباره صحبت می شود، زمان آن سپری شده است.

I thought that I should succeed in my exams.

تصور می کردم که در امتحانات موفق خواهم شد.

فعل **thought** در زمان گذشته صورت گرفته و فعل **succeed** نسبت به آن به صورت آینده بیان گردیده است. به عبارت دیگر، مطابقت زمانی باعث شده است که به جای **shall** از **should** استفاده شود.

نکته: غالباً فعل زمان گذشته به زمان آینده در گذشته همراه است.

در جملات شرطی اگر قسمت شرط گذشته ساده باشد، جواب جمله شرط به صورت آینده در گذشته است.

If I had some money, I should buy this book.

اگر پولی داشتم این کتاب را می خریدم.

در جملات نقل قول غیر مستقیم کاربرد دارد؛ به این معنی که وقتی فعل ناقل به زمان گذشته باشد، فعل آینده، به صورت آینده در گذشته بیان می شود.

He said, "I shall see him tomorrow.

(جمله مستقیم)

He said that he would see him the next day.

(جمله غیر مستقیم)